

Bútorlapok Nagylakról

A bútorkészítés ma már aligha lenne elképzelhető pozdorjalemezek nélkül. Eből a fát helyettesítő könnyű anyagból évente 23 ezer köbméternyi gyártanak a KSZV nagylaki kendergyárában. De talán jobban érzelhetők ez a mennyiség, ha azt mondjuk, jóval több mint 1 millió négyzetmétert adnak el egy év alatt az alig húsz centi vastag lemezből. Alapanyagot a bútorlapokhoz a kenderkikészítő gyárak adnak, miután a cannabis szativát összetörik, belőle a rostokat kiválasztják, s megmaradnak a mogorónyi pozdorjadarabok. Ebből naponként 900 mázsa kell, ennek negyedrészt a nagylaki rostüzemből szívják át csővezetékben, a többit Mezőhegyesről, Eperjesről, Szegvárról, Sarkadról hordják teherautóval. Tesznek hozzá még lenpozdorját is, amelyet a Lenfő és Szövőipari Vállalat komáromi és mikospusztai telepéről szállítanak, ugyancsak autóval.

A másik alapanyagból, a műgyantából évente több mint 3 ezer tonnát kapnak a fűzfői nitrokémiától. Ha minden együtt van, az osztályozott és szárított pozdorját

a ragasztóval összekeverik, paplan nagyságú darabokra elterítik és a hőprésbe csúsztatják. Mindezt nem emberek, gépek teszik. Az automata gépsort Svédországtól vásárolták 8 évvel ezelőtt. A beruházás, beleértve az épület elkészítését is, 160 millió forintba került. Kezdetben sok nehézség volt, mert az üzem szakemberei, dolgozói nem ismerték kellőképpen a gép működését. Most már azonban nagy rutinnal végzik nehéznek nem mondható munkájukat. A hosszú masina mellett mindössze három embert látni, egyikük az anyag adagolását ellenőrzi, egy dolgozó az egyszerre 11 lapot készítő hőprés műszereit figyeli, s végül a harmadik, a gép másik oldalán kikerülő kész lapokat szemrevételezi. Összesen százan dolgoznak a bútorlapüzemben, három műszakban, egyebek között négy szociálista brigád. Az egyik kollektíva a minap érkezett hazra a szovjetunióbéli jutalomúdlóról, amelyet a vállalat belüli, szakmai-kulturális vetélkedő megnyerésével érdemelt ki. Az említetteknek kívül lapcsiszolók, meósok, laboránsok alkotják a létszámot.

Méretrevágás, csiszolás és minőségellenőrzés után a bútorlapokat a csarnokba beállók vagonokba rakják, emelőlő villás targoncával. Innen kerülnek aztán a megrendelőkhöz. Legnagyobb tételben a Budapesti Bútoripari Vállalat vásárol tőlük, meghozza 8–10 ezer köbméternyi évente. Evi exporttervük 4–5 ezer köbméter bútorlap. Az idén Jugoszláviába és Olaszországba szállítják terméküket. A hazai és külföldi vásárlók természetesen hiba nélküli árut kérnek, de ez nem okoz gondot, hiszen az I. osztályú gyártmányok részaránya jelenleg 92 százalék, a tervezett 88 százalék helyett. De nem megy kárba a gyengébb minőségű, sőt még a selejt-lap sem. A környékbeli termelőszövetkezetek megvásárolják ezeket, s a festés után gazdasági épületek építésére használják.

Közel 60 millió forint értéket termelnek egy év alatt a nagylaki bútorüzemben. Jövő őrrel a régi hőprés helyett újat vesznek, ezzel eddigi eredményeiket is túlszárnyalhatják.

Sz. J.

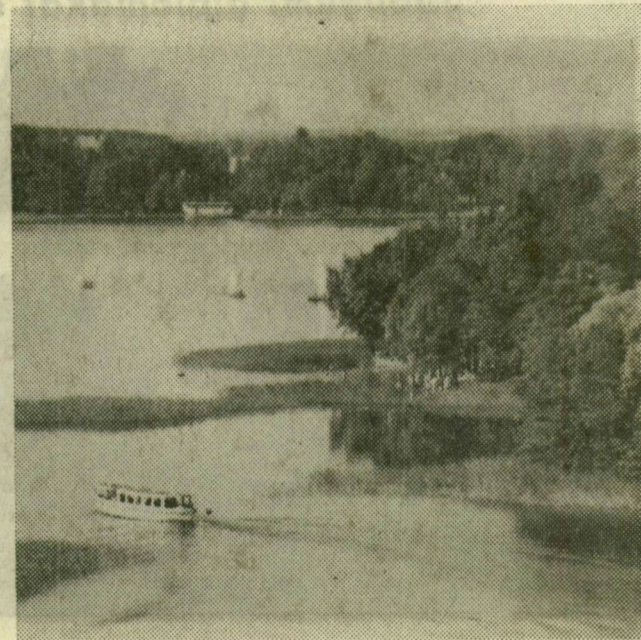
Egy hét Észak-Lengyelországban

A táj és az emberek

1. Talán nem tévedek nagyot, ha azt mondom, Monaco parti sétányain több magyar turista megfordul, mint a lengyel tengerpart középső részén. Az útkönyvek és leporellók bőven és színesen ismertetik Krakót, Varsót, Poznańt, vagy Gdanskot, illetve e vonzó városok környékét, de például Koszalin és az azonos nevű vajdaságot néhány kurta mondattal elintézik. Pedig érdemes ezzel a vidékkel is megismerkedni. Merem remélni, hogy a szegediek is érdeklik azok az impressziók, amelyeket a Lengyel Népköztársaságban szereztem hét-nyolc napos látogatásom idején. Előre bocsátom, volt alkalmam közel menni az élethez, a problémákhoz, tehát nem csupán autóból és vonatablakból gyűjtöttem benyomásaimat, hanem találkozások, hallgatóságok és beszélgetések révén.

Szép, kies tájban, meggyőző, lelkes emberek — ezzel süríthetném egyetlen mondatba a bennem rögződött összképet. A prospektusok szerinti sík vidék inkább lankás és enyhén dombos a valóságban. Az emelkedőkön különösen dús növényzet te nyíszik, a hajlatokban nagy kiterjedésű tavak csillognak, ahol pihenni, horgászni és csónakázni lehet. Hozzártózik a képhez az itt-ott lóval szántógát, vagy traktorral aratógépet vontató paraszt, továbbá a szétszórtan legelőző fekete-tarka holland tehén. Bár az ország 17 megyéje, illetve vajdasága közül a koszalini a legritkábban lakott, nemcsak falvakban, hanem szétszórt tanházakban is élnek emberek. Az apróbb-népebb településeket lombsátrat képező öreg hársakkal szegélyezett utak kapcsolják össze, s mivel ez az ősi lengyel föld sokáig Németországhoz tartozott, szinte minden községben és városban megtalálni a porosz ízlésű, vöröstégla templomot, postát, iskolát, gazdasági épületeket.

Amerre jártunk, sok meleg kézzel szorításban, baráti ölelésben volt részünk. Az egyik útszéli vendégfogadó

Koszalini táj

pincére például állandóan és föltűnően csak velünk foglalkozott, s miután serényen fölsgalga vacsorának az izletes vaddisznóoldalt, ajándéknak szánva bökte ki az egyetlen magyar mondatot, amit ismert: „szeretlek magyarok”. A macskos mozgású, mosolygós képű megyei tanácselnök, Stanislaw Mach, fontos értekezletet vezetett, amikor meghallotta, hogy szegedi magyarok érkeztek a megyei pártbizottságra. Rögtön átugrott néhány szavas üdvözlésre, majd annak hangsúlyozása céljából, hogy milyen nagyon jól érezte magát a Balaton partján. Grzmicában, egy eldugott kis faluban, a művelődési ház vezetője, Danuta Miler fogadott megható szívéllyel. Slupskban, a megye legnagyobb városában pedig a Kereskedelmi és Halászati Központ igazgatója, Zenon Lewand emelt úrra és újra poharat a magyar — lengyel barátságra. A megyeszékhelytől mintegy 70 kilométerre dél felé, egy kisérleti gazdaságban találkoztunk Janusz Matyval. Az idős mezőgazdasági mérnök ebédre is meghívott, hogy ott többször is hangoztassa: amit Magyarországon. Debreceen környékén látott néhány termelőszövetkezetben, azt igazán szocialista gazdálkodásnak lehet nevezni. Másnap egy városi családnál volt részünk szíves vendéglátásban, ahol a 75 éves hallgató nagyapó csak egyetlen egyszerű szót adott: „de jó lenne ismerni egymás nyelvét, akkor nagyon kibeszélnénk magunkat”.

A mintegy 65 ezer lakosú Koszalin majdnem félúton fekszik Gdansk és Szczecin között. A megyeszékhelynek nincs sok nevezetessége, hiszen a háború erőfelé szinte földig rombolta a városokat. A monumentális Mária-templom, a hírhedt gótikus hóhér-házacska, a jellegzetesen porosz stílusú kasszárnyat, és néhány megmaradt, régi épületet kivéve itt minden új és nagyvonalú. Az utcákon tisztaság és rend.

A tanácsolhatatlan impozáns négyszögű csak a legújabb épült városrész hat modernebbnek, változatos lakóházaival, üzleteivel, pazar kivilágításával és széles útjaival. Ezen a vidéken kevesebb autó szaladozik, mint például a jóval sűrűbben lakott Sziléziában, a megyeszékhely-státus azonban nagyvárosias élénkséget is hozott Koszalinak. Korán reggel gyárba igyekvő munkások tömege, később diákok százai, tíz-tizenegyet órától pedig vásárolni szándékozó asszonyok színesítik és hangosítják a főutcákat. Az új városrészekben ízlések a kirkatokat, a régi épületek egy részében azonban eléggé elhanyagoltak, az üzletvezetők kevés gondot fordítanak

rendszeres felújításukra. Kéves a csmegebolit, annál több az emléktárgyakat kínáló kereskedő.

Nézegettem, mi van az üveg mögött. A lábbeliken olyasféle árak, mint Szege-den. Csak zlotyban, persze. Az ital drágább. A férfiföltönyökön ezernyolcszáz—kétezer-nyolcszáz zlotys árcédula, az ingeken kétezer—háromszázötven. A tévékészülékeket nyolcezer-ötszáz—tízezer zlotyért kínálják, a kazettás magnók kétezer-ötszáz—négyezer-ötszázért kaphatók. Vendéglőben a kávé egy tízesbe kerül, a tea ugyanannyiba. De vigyázni kell, mert nem mindenütt. Jobb helyen hetvennégy zlotyért kértek három reggeliért, másnap hétkor ugyanott, ugyanaz a hölgy — igaz-két-két tojással többet rendeltünk — százhetvennégy zlotyért. Mál sem tudom — lengyel barátaim is csak a vállukat vonogatták —, a tea drágult-e meg egyetlen éjszaka, vagy a tüzelő, a rántottasütéshez. Amikor Janek, a kocsivezető tankolt, néztem a mérőt. Ötven liter 92 ok-tános benzintért többet fizetett félezer zlotynál. Mondják, ez év márciusa óta nem olcsó mulatság az autózás.

Es a nők? Nagy divat a haj szőkítése és a szemfestés. Igen sok vastag talpú, mármár otromba facipőt láttam, amelyben a többnyire vékony dongájú lányok alig képesek kecsesen lépkedni. Egyébként mindent hordanak: kackiás falatszoknyát és nevelésgesen bő szárú pantallót, áttetsző, vékony blúzt és bolyhos melegítőt, pelearint és agyon használt farmernadrágból összetakolt krinolinfélt. És mindezt páratlan bájjal, magabiztosan és vidám hangulatban.

A Balti-tenger tíz kilométernyire van ide, s bizony gyakran zuhog a hűvös eső. De az emberek mintha már megszokták volna, sokan meg sem gyorsítják lépteiket. Aki nálunk nincs ennyő, azok körülállják a sátras tetejű kioszkokat, és ráérősen beszélgetnek, vagy föllépnek a buszok lépcsőire. Két spicces ifjút láttunk, akik hársányan magyaráztak egymásnak, a rendőrt azonban leintette őket.

F. Nagy István

Mikrobusz és személygépkocsi részére garázst keresünk

Arany J. u. környékén. Tervező Vállalat, Kossuth Lajos sgt. 10. x

Családi események

HÁZASSÁG
I. kerület
Szeged: Kiszél Attila és Molnár Mária, Bielek János és Csányi Ilona, Elek Attila Miklós és Kis Margit, Oroszlány Gyula, József és Körtvélyessy Katalin, Fábán György József és Páger Anna Zsuzsanna, Jenet Ferenc és Székely Katalin, Kovács János és Bernáth Mária, Bodó Imre és Kovács Márta, Temesvári József és Börsök Mária, Rácz János és Tóth Eva Julianna, Schemmel András és Tar Mária, Sós József és Puskás Katalin, Tóth Gábor István és Papp Julianna, Oláh Tamás Péter és Antal Katalin, Veszmás Béla és Nagy Ilona, Szabó Jenő Ilés és Jeszenszky-Pavlovics Judit, Erdő László és Révész Aranka, Veres István és Csányi Erika Katalin, Adok János és Dobó Marianna házasságot kötöttek.

II. kerület
Szeged: Füleky Elemér és Hajdu Ibolya, Kocsis Ferenc János és Szilágyi Jolán, Gémes Ferenc és Szász Mária, Sztó György és Megyeri Magdolna, Kórács István József és Barna Irén Agnes, Martonos Sándor és Kulcs Erzsébet, Tóth István és Magera Eva Mária, Budai János és Szűcs Eva Matild házasságot kötöttek.

III. kerület
Szeged: Szabó István és Papp Edit házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS
I. kerület
Szeged: Dimovits Miklósnak és Lakatos Erzsébetnek Edit, Ilés Tibornak és Tóth Idának Tibor, Geiger Imrénnek és Vetrő Katalinnak Erika, Lippai Géznak és Takács Angéla Irénnek Géza Zolt, Ördög Géznak és Vörös Gizella Annának Róbert István, Németh Ferencnek és Provis Ibolya Justinnának Zoltán, Szalma Ferencnek és Farkas Evának Ferenc Imre, Barkóczy Győző Pálnak és Pohankovics Erzsébetnek Boglárka, Somogyi György Józsefnek és Kovács Ilonának Tamás György, Kiss Imre Attilának és Sobor Ilona Annának Adrienne, Rácz Lászlónak és Györkei Erzsébetnek Gábor, Sinkovits Lajosnak és Dózsa Jolánának Szilvia, Dékány Mihálynak és Pernek Anna Ilonának Zolt, Kelemen Bélának és Budavári Ilonának Akos Róbert, Gyuris Vencelnek és Gyuris Mária Gábor, dr. Madácsy Lászlónak és Szőke Mária Tamás, Kasza Lászlónak és Lükerecz Mária Anita Adel, Szalontai Ferencnek és Szabó Rózának Róbert, Kolár Imrénnek és Szabó Mária Krisztin Imre, Kardos Sándornak és Tóth Erzsébetnek Sándor, Péter János Andrásnak és Paragi Aranka Lívának Tünde, Horváth Istvánnak és Abordán Piroskának Csilla Ilona, Péter Józsefnek és Csontos Ilonának Norbert, Vörös Istvánnak és Adamovics Borbála Margitnak István András, Kovács Géza Lászlónak és Kovács Agnesnek Kitti, Szécsi Ferencnek és Kószó Piroksa Jolánnak Marietta Rita, Széplai Ferencnek és Kotogány Aranka Katalinnak Viktória, Balogh Lajosnak és Balog Erzsébetnek Erzsébet Etelka, Varga Istvánnak és Kovács Franciskának István Károly, Hoffmann Györgynek és Fogas Julianna Margitnak Eszter Olga, Kozma Györgynek és Kucska Teréziának Judit, Bite László Sándornak és Marofka Annának Tamás, Juhász István Pálnak és Somogyi Gizellának Katalin, Pap Dezsőnek és Petróczy Veronikának Tibor, Márton Bélának és Ambrus Piroskának Időlk Piroksa, Hegedűs Antalnak és Dotanez Teréznek Tamás, Dobó Szilveszternek és Huszka Gizellának Gábor, Szabó Istvánnak és Szalai Mária István, Forrás Lászlónak és Török Katalinnak Katalin, Varga Sándornak és Nagy Mária Gábor Zoltán,

Bakos Józsefnek és Tanács Etelkának József, Kovács Miklós Sándornak és Kulcsár Zsuzsannának Szilvia Márta, Bárkányi Flóriának és Virág Erzsébetnek Mónika, Réder Nándornak és Szabó Zsuzsannának Attila Viktor, Szabó Jánosnak és Reketty Nagy Mária Mária, Gera Antalnak és Fehér Piroskának Aranka, Dózsa Jánosnak és Raffai Mária Mária, Lakatos Pálnak és Csüllög Mária Pál, Hevesi Józsefnek és Monoki Erzsébetnek Zoltán József, Dunai Péternek és Maróti Ilonának Beata Katalin nevű gyermekük született.

III. kerület
Szeged: Balogh Istvánnak és Eperjesi Rozálynak Zoltán István, dr. Doró Géznak és Erdélyi Ilona Margitnak Tibor, Tóth Gyulának és Kovács Mária Margitnak Gyula, Tóth Jánosnak és Juhász Mária Magdolnának Zoltán János, Süli Lászlónak és Terhes Mária László, Szécsi Istvánnak és Sziklai Katalin Ilonának Szilvia Katalin, Bodó László Sándornak és Volford Rozália Katalinnak László Zolt, Babarcsi Istvánnak és Hódi Mária Mária, Dudás István Mihálynak és Ördög Franciskának Róbert, Kauczki Mártonnak és Csizik Evának Anikó Eva, Kolompár Károlynak és Kolompár Jolánnak Tibor, Pálmaj-Pallag Mihály Györgynek és Sály Irén Evának Barbara,

Csúcs Istvánnak és Ördög Irénnek Edit Mária, Fekete Lászlónak és Szabó Mária Annának László Vencel, Furák Lászlónak és Gergelys Aranka Editnek Attila László, Kiss Károlynak és Mészáros Imrának Andrea, Nagy Ferencnek és Lind Erika Piroskának Nikolett Erika, Sisk József Jánosnak és Kiss Margitnak József, Jakus Józsefnek és Simhercz Jolánnak Edit, Nádházi Sándornak és Cseri Piroskának Sándor, Méhes József Mihálynak és Bekán Dojának Norbert Gábor, Kozmák Miklós Lászlónak és Kókai Emília Erikának Andrea nevű gyermekük született.

HALÁLOZÁS
I. kerület
Szeged: Banka Lajos, Koczán István Mihály Mária, Szűcs Lajos, Lakatos Gergely Sándor, Komor István, Szakács György, Császár Antal, Kiri Antal, Horváth István, Iványi István Lajos, Vőnéki Ilés, Törtei János Norbert, Papp Károly, Deák Eszter Mária, Vass Lajos, Bérczi Kálmán Jánosné Wéner Margit, Sebők Pálné Berta Mária, Csikós József, Tóth Kálmáné Vajda Ilona, Nagy János, Kádi Sándorné Barta Erzsébet meghalt.

II. kerület
Szeged: Galyas Jenő, Zelei Péter, Nemes János, Jerni Mihályné Nagy Klára, Kispál Vince meghalt.

III. kerület
Szeged: Gombkötő Lajos, Ördög Ferenc, Hell Istváné Török Erzsébet, Dudás Károly, Nagymihály Sándor, Busa Vilmos, Juhász-Vidros Mihályné, Korom Anna, Lachata András, Mészáros Dezsőné Veszélka Mária, Tukora Lajos, Szidek Béla, Szabó Szilveszterné Kószó Julianna, Csamangó Ferenc, Molnár Mihályné Kolonich Ilona, Bényi József, Sisk József, dr. Bogdán Ernőné Jó Mária, Sztroj Bogdán meghalt.

Mennyit kereshet a dolgozó nyugdíjas?

N. V.-né szegedi olvasónk nemrég ment nyugdíjba. Mint nyugdíjas, szeretne tovább dolgozni. Egy helyen olyanokat foglalkoztatnak, akik nyugdíjuk mellett korlátozás nélkül dolgozhatnak. Azt kéri olvasónk: ismertessük: kik azok a nyugdíjasok, akik ilyen feltételek mellett dolgozhatnak.

A rendelkezések szerint a nyugdíjas minden évben átlalban 840 órát dolgozhat, a munkabér nagyságától függetlenül és a nyugdíjának korlátozása nélkül. Aki pedig év közben meg nyugdíjba, az annyiszor 70 órával csökkentett órakeretben dolgozhat, ahány teljes hónap a nyugdíjazás évében a

nyugdíj megállapításáig eltel.

Korlátozás nélkül az a nyugdíjas dolgozhat, akinek az öregségi, vagy rokkantsági nyugdíja 1974-ben a havi 830 forintot, illetve szeptember 1-től — a kiegészítéssel — 880 forintot nem haladja meg. A nyugdíj összegének figyelmen kívül hagyásával, korlátozás nélkül kereshet az, aki látását legalább 95 százalékban elvesztette. Ezenkívül, aki egészségügyi, oktatási, gyermek- és szociális intézményeknél takarító, illetve egészségügyi, gyermek- és szociális intézményeknél fűtőként dolgozik.

Az öregségi és rokkantsági nyugdíjnak a levonás nélküli összegét kell számításba ven-

ni. Figyelmen kívül kell azonban hagyni az öregségi és rokkantsági nyugdíjjal együtt folyósított egyéb ellátások összegét. Így például az özevgyi nyugdíjat, a balcseti járadékot, a családi pótlékot és a házastársi pótlékot.

Olvasónk a levelében közzölt új munkahelyen korlátozás nélkül akkor dolgozhat, ha nyugellátása a havi 830, illetve szeptember 1-től a 880 forint összegét nem haladja meg. Ha ennél magasabb összegű nyugellátásban részesül, akkor évenként 840 órát dolgozhat, keresetétől függetlenül, kivéve, ha rokkantsági nyugdíjas, mert azokra még külön szabály is vonatkozik.

Dr. V. M.

